

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL DE BABORD CONTRA LA PERSECUCIÓ IDEOLÒGICA, EN DEFENSA DEL DRET A PROTESTA I A LA DESOBEDIÈNCIA CIVIL

Seria injust parlar de comportaments autoritaris i repressius per part de l'Estat fixant-nos únicament en la persecució a l'independentisme, ja que la doctrina de xoc que aplica contra la dissidència va més enllà. Tenim molt present la violència policial de fa pocs dies contra pagesos extremenys, l'exercida contra la lluita popular murciana pel soterrament de l'AVE, els fets de Gamonal a Burgos, l'Operació Pandora, el comando Dixan o el cas Altsasu. També seria injust que només en féssim denúncia quan la representació política la pateix. La repressió té moltes cares i noms i afecta moltes vides, també per defensar els càrrecs electes.

Aquest febrer, dos anys després de l'acció dels CDR encadenant-se a les portes del TSJC en rebuig al 155 i a les investigacions de l'1-O, es jutja a 13 persones acusades de delictes de resistència, atemptat contra l'autoritat i desobediència, exposant-se a condemnes d'entre un i dos anys i mig de presó.

Tamara Carrasco, membre del CDR de Viladecans, va ser confinada al seu municipi més d'un any acusada de terrorisme, rebel·lió i sedició, fins que finalment, per inexistència de proves, el tribunal va retirar-ne l'acusació. Ara, se li demana set mesos de presó acusada d'incitació a desordres públics en el marc dels talls de carreteres i l'aixecament de peatges durant la setmana santa del 2018 per exigir l'alliberament dels presos i les preses polítiques i el retorn de les exiliades.

Els 9 de Lledoners són un grup d'activistes investigats pels presumptes delictes de robatori amb força, atemptat contra l'autoritat, lesions i risc per a la circulació que es van concentrar als voltants de la presó el febrer del 2019, en protesta pel trasllat a Madrid dels presos independentistes. Doncs bé, la Generalitat forma part de l'acusació, com també ho fa en el cas de Josant, que va ser identificat el 21D en les accions per dificultar la celebració del Consell de Ministres a la Llotja de Mar, que poden suposar-li de sis a vuit anys de presó acusat de delictes d'atemptat contra l'autoritat, danys, lesions i desordres públics. Són moltes les contradiccions i de caràcter divers, ja que la Generalitat també acusa de desordres públics greus a set joves investigades pel tall de vies durant la vaga feminista de 2018, o a d'altres per aturar desnonaments.

El 23S de 2019, amb la sentència de l'1-O i les eleccions del 10N a la vista, es desplega amb total cobertura mediàtica i més de 500 agents de la Guàrdia Civil la "Operación Judas", on es detenen nou persones vinculades als CDR, amb portes esbotzades de matinada, menors encanonats i fotografies i vídeos del registre publicats el mateix dia de les detencions. Sota acusacions de terrorisme, tinença il·lícita d'explosius i rebel·lió, Xavi, Edu, Txevi, Ferran, Alexis, Germinal i Jordi, van ser en presó preventiva més de tres mesos, patint interrogatoris en condicions sospitoses, indefensió, confinament en règim de FIES i filtracions sota secret de sumari, tot per acabar en llibertat sota fiança i sense proves d'haver tingut contacte material amb explosius. Ara, junt amb la Clara i el David, posats en llibertat el mateix dia de les detencions, resten a l'espera de resoldre la seva situació amb l'amenaça de penes molt altes.

Tres mesos després de les protestes post sentència de l'1-O, encara hi ha cinc joves en presó preventiva: Charaf, Ibrahim, Mouhcine, Charles i Dani (tres persones racialitzades, un nord-americà sense domicili conegut i un veí de Getafe). Ayoub i Ashraf van ser deportats i Mohammed segueix ingressat al CIE de Zona Franca. Desenes de persones més, s'enfronten a possibles sentències molt greus, denuncien detencions arbitràries i muntatges policials.

Podríem citar molts més casos, ja sigui per participar en protestes de rebuig a actes de l'extrema dreta, a la vaga del 18-O o les accions convocades per Tsunami Democràtic, però ens en deixariem i segur que en patirem més, perquè han estat massa les dissidències o lluites de classe reprimides de forma injustificada per l'Estat i la Generalitat perquè ens volen atemorides i desmobilitzades. Volen criminalitzar idees legítimes compartides per amplis sectors de la societat com el dret a decidir, el dret a protesta o la desobediència civil, que s'empara en tres drets fonamentals reconeguts a la constitució, com són la llibertat de consciència, llibertat d'expressió i de participació política. I és que "quan la injustícia és la llei, la desobediència civil és un dret".

La mateixa sentència de l'1-O reconeix que "s'ha vist, en la desobediència civil, un patrimoni irrenunciable de tota cultura política madura, un augment en la qualitat moral de la societat i, fins i tot, l'expressió d'una ètica de la dissidència". I afegeix: "D'aquí que la desobediència civil, entesa com la pública exteriorització de la dissidència i la reivindicada necessitat de canvi, té un paper valuós encaminat a la reinterpretació del que majoritàriament s'ha considerat com el bé comú". Però en canvi la castiga i obre la porta a què el dret a manifestació pugui ser qualificat de sedició.

Des de Babord fem nostres les onades reivindicatives i d'una major participació política iniciades pels moviments del 15M, l'independentisme, el feminisme, pel dret a l'habitatge o l'ecologisme. Per tant, no podem tolerar cap mena de repressió contra els moviments socials de base que lluiten per l'aprofundiment de la sobirania popular i l'extensió de drets. Cridem a la tolerància zero i a la unitat d'acció i per això des de Babord, proposem a tots els grups polítics representats al ple a assumir els següents acords:

1. Exigir a les instàncies judicials corresponents la llibertat immediata sense càrrecs de totes les persones empresonades per motius ideològics, en defensa dels drets fonamentals i en l'exercici d'aquests, així com l'absolució de totes les persones encausades pels mateixos motius.
2. Instar al govern municipal a formalitzar convenis de col·laboració destinats a donar suport a la lluita antirepressiva i en defensa dels drets humans amb entitats com Irídia, Alerta Solidària i Sanitaris per la República, entre d'altres, ja sigui d'atenció jurídica i psicosocial, treballant per la igualtat efectiva i la no discriminació des de l'àmbit de la justícia de gènere, com donant suport sanitari a primera línia de manifestacions de risc.
3. Exigir al govern espanyol i a les Corts Generals la derogació amb caràcter immediat i retroactiu de la Llei Orgànica 4/2015 de Protecció de la Seguretat Ciutadana, coneguda com a Llei Mordassa, per vulnerar entre d'altres la llibertat d'informació, el dret a reunió i dels immigrants, així com per la seva arbitrietat, falta de garanties i superar els criteris de proporcionalitat, tal com denuncia el propi Consell d'Europa, el

Tribunal Europeu de Drets Humans o multitud d'entitats socials i en defensa d'aquests.

4. Exigir al govern espanyol i a les Corts Generals la derogació amb caràcter immediat i retroactiu de l'article 573 del Codi Penal, relatiu a l'extensió injustificada, desproporcionada i imprecisa de delictes de terrorisme pactada entre PP i PSOE el 2015, per impedir als detinguts posar-se en contacte amb els advocats que escullin lliurement i suposar un risc pel respecte als drets humans, tal com critiquen organitzacions independents com Amnistia Internacional o el relator de drets humans de la ONU.
5. Exigir al Ministeri de l'Interior la fi del règim FIES i l'aïllament dins la presó, per tractar-se d'un règim que el mateix Tribunal Suprem va considerar il·legal per vulnerar els drets dels presos i perquè un reglament, com el Reglament de Règim Penitenciari no pot establir limitacions als drets fonamentals del presos.
6. Traslladar els presents acords al Parlament de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Govern de la Generalitat, al Govern de l'Estat, a les entitats Irídia, Alerta Solidària i Sanitaris per la República i a les entitats municipalistes de Catalunya.

Vilassar de Mar, 20 de febrer de 2020